

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะการสอนครูภาษาไทยโดยใช้กระบวนการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ โรงเรียนในศูนย์เครือข่ายร่อนทองมงคล มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสมรรถนะการสอนของครูภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กระบวนการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ 2) เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการพัฒนา และ 3) ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพของผู้ที่เกี่ยวข้อง คือ ครูภาษาไทย นักเรียน และผู้นิเทศที่มีต่อกระบวนการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ และการเรียนการสอนของครูภาษาไทย โดยใช้กรอบแนวคิดของการวิจัยจากการสังเคราะห์จากแนวคิดรูปแบบการนิเทศของ แกลธธอร์น (Glathorn, 1984 : 215) แนวคิดของบาชางานนิเทศของ กลีคแมน (Glickman, 1995 : 217) และขั้นตอนการนิเทศ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) ครูภาษาไทย จำนวน 10 คน 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 301 คน 3) ผู้นิเทศภายในโรงเรียน จำนวน 10 คน ในศูนย์เครือข่ายร่อนทองมงคล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ส่วน 1) เครื่องมือในการนิเทศ ได้แก่ แผนการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ และ 2) เครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินสมรรถนะการสอน แบบสอบถามความคิดเห็นของครู แบบทดสอบสมรรถนะการอ่าน แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน และแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้นิเทศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ในการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาระดับสมรรถนะการสอนของครูภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในศูนย์เครือข่ายร่อนทองมงคล ในสมรรถนะการอ่านโดยใช้กระบวนการนิเทศแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ ดังนี้

1. ระดับสมรรถนะการสอนของครูภาษาไทย

สมรรถนะการสอนของครูภาษาไทย ทั้ง 3 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ความสามารถในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน รองลงมา คือ ความรู้ที่ได้รับจากการนิเทศ อยู่ในระดับมาก และการนำความรู้จากการนิเทศมาปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

1.1 ด้านความรู้ที่ได้รับจากการนิเทศการสอน พบว่า โดยภาพรวมครูภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความรู้ที่ได้รับจากการนิเทศ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรกคือ การประชุมกลุ่มการแสดงความคิดเห็นและการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รองลงมาคือ กระบวนการและขั้นตอนการประเมินผลทักษะการอ่าน ลำดับที่สามคือ กระบวนการและขั้นตอนการพัฒนาทักษะการอ่าน และลำดับสุดท้าย คือ การหาแนวทางพัฒนาพร้อมกำหนดนวัตกรรมพัฒนาการสอนภาษาไทย

1.2 ด้านการนำความรู้จากการนิเทศมาปฏิบัติ พบว่า โดยภาพรวมครูภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการนำความรู้จากการนิเทศมาปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรกคือ การพัฒนาทีมงานทั้งในด้านความรู้ความคิดและด้านมนุษยสัมพันธ์อยู่เสมอ รองลงมาคือ ความสามารถนำผลการสังเกตการสอนมารวบรวมกันวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางพัฒนาการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลำดับที่สามคือ ความสามารถวางแผนการพัฒนาการสอนโดยจัดทำโครงการพัฒนาการสอนภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และลำดับสุดท้าย คือ ความสามารถดำเนินการพัฒนาผู้เรียนด้วยเทคนิควิธีได้อย่างเป็นระบบ

1.3 ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน พบว่า โดยภาพรวมครูภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสามารถในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรกคือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรกคือ การแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นโดยความร่วมมือของเพื่อนครู รองลงมาคือ ความสามารถวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอน ลำดับที่สามคือ การนำข้อจำกัดของการทำงานมารวบรวมกันกำหนดแนวทางพัฒนาโดยเพื่อนครูแบบร่วมมือกันเพื่อให้งานมีประสิทธิภาพมากขึ้น และลำดับสุดท้าย คือ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรับทราบปัญหาและร่วมมือกันแก้ไขปัญห

2. การเปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการพัฒนาพบว่า สมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในศูนย์เครือข่ายร่อนทองมงคล มีค่าเฉลี่ยหลังการพัฒนา สูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนการพัฒนา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 48.12 เมื่อพิจารณาในแต่ละโรงเรียน พบว่า ทุกโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาโดยเรียงไปตามลำดับแต่ละโรงเรียน จำนวน 10 โรงเรียน คือ โรงเรียนบ้านทุ่งเชือก โรงเรียนบ้านคอนสำนัก โรงเรียนธนาคารอมสิน โรงเรียนบ้านคลองลอย โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว โรงเรียนบ้านทองมงคล โรงเรียนบ้านวังยาว โรงเรียนบ้านราษฎร์ประสงค์ โรงเรียนบ้านในลือค โรงเรียนบ้านธรรมรัตน์

3. ความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการปฏิบัติตามกระบวนการนิเทศแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ พบว่า โดยภาพรวมครูภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามกระบวนการนิเทศแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.82 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ได้รวบรวมและวิเคราะห์ผลการสอนในปีที่ผ่านมา ทราบปัญหาสาเหตุและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอน ทราบจุดที่จะพัฒนาการเรียนการสอน สามารถร่วมมือกับเพื่อนครูในการพัฒนานักเรียน ทราบวิธีการที่จะพัฒนาให้สอดคล้องกับปัญหาสามารถปฏิบัติการพัฒนาตามขั้นตอนได้ถูกต้อง สามารถปฏิบัติการพัฒนาตามขั้นตอนได้ถูกต้อง สามารถพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะสูงขึ้น สามารถเขียนโครงการพัฒนาให้ตรงกับสภาพปัญหา สามารถวิเคราะห์ผลการพัฒนาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และสามารถรายงานผลการพัฒนาได้อย่างถูกต้อง

4. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย อันดับแรกคือ ครูของฉันช่วยเหลือแนะนำการเรียนของฉันเสมอ รองลงมา คือ ครูของฉันจะอธิบายเสมอไม่ว่าฉันจะตอบถูกหรือผิด ครูของฉันมีอารมณ์ดีในการสอน ครูของฉันสนใจที่จะดูแลฉันขณะทำแบบฝึกหัด ครูของฉันยกตัวอย่างให้เข้าใจอย่างชัดเจน ครูของฉันยอมรับฟังความคิดเห็นของฉัน ครูของฉันฝึกให้ฉันทำงานด้วยความคิดของตนเอง ครูของฉันอธิบายให้เข้าใจในการเรียนอย่างชัดเจน ครูของฉันให้ฉันเรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ น่าสนใจ และครูของฉันจัดกิจกรรมให้ฉันเรียนรู้อย่างสนุกสนาน

5. ความคิดเห็นของผู้นิเทศที่มีต่อกระบวนการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ พบว่า การนิเทศแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพเหมาะสมกับการปฏิรูปการเรียนรู้ 2 ด้าน คือ ในด้านการจัดการเรียนการสอน ครูสามารถวิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอนได้อย่างตรงจุดทำให้กระบวนการแก้ปัญหา มีความชัดเจน โดยใช้นวัตกรรมมาช่วยแก้ปัญหาทำให้เกิดการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ครูได้รับผลประโยชน์ทางการศึกษาคือ เกิดการพัฒนาตนเองพัฒนางานมีทีมงานที่เข้มแข็งช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำให้โรงเรียนมีศักยภาพในการทำงานสูง ผู้บริหารโรงเรียน ได้รับประโยชน์ คือ

สามารถใช้กระบวนการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพสร้างทีมงานในโรงเรียนได้
ศึกษานิเทศก์ได้รับประโยชน์ คือ สามารถพัฒนางานในความรับผิดชอบโดยตรงให้ก้าวหน้า การนิเทศ
การสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพทั้ง 5 ขั้นตอน โดยเฉพาะขั้นตอนที่ 4 ครูตั้งเหตุการณ์สอน
ซึ่งกันและกัน

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยการพัฒนาสมรรถนะการสอนครูภาษาไทยโดยใช้กระบวนการนิเทศการสอน
แบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ โรงเรียนในศูนย์เครือข่ายร่อนทองมงคล

1. ระดับสมรรถนะการสอนของครูภาษาไทย พบว่า

1.1 ด้านความรู้ที่ได้รับจากการนิเทศการสอน พบว่า โดยภาพรวมครูภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความรู้ที่ได้รับจากการนิเทศ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มี
ค่าเฉลี่ยลำดับแรกคือ การประชุมกลุ่มการแสดงความคิดเห็นและการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
รองลงมาคือ กระบวนการและขั้นตอนการประเมินผลทักษะการอ่าน ลำดับที่สามคือ กระบวนการและ
ขั้นตอนการพัฒนาทักษะการอ่าน และลำดับสุดท้ายคือ การหาแนวทางพัฒนาพร้อมกำหนดนวัตกรรม
การพัฒนาการสอนภาษาไทย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูมีส่วนร่วมในการประชุมกลุ่มการแสดง
ความคิดเห็นและการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งได้เข้าใจกระบวนการและขั้นตอน
การประเมินผลทักษะการอ่าน จึงมีความรู้เพิ่มเติมจากการได้รับการนิเทศ และนำความรู้ที่ได้รับจากการนิเทศ
มาประยุกต์ใช้ในการสอน และมีการเพิ่มเทคนิคในการสอนจึงทำให้ผู้เรียนมีสมรรถนะการอ่าน
ภาษาไทยที่สูงขึ้น รวมทั้งครูได้รับความรู้และประสบการณ์ในการนิเทศเพิ่มขึ้นซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด
ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2550 : 20) กล่าวไว้ว่า กระบวนการนิเทศ
เป็นกระบวนการที่ผู้บริหารโรงเรียน และบุคลากรในโรงเรียนร่วมมือกันช่วยเหลือกัน ปรับปรุงงาน
ด้านต่าง ๆ ส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนมีคุณภาพ โดยดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างเป็นระบบ โดยการศึกษาสภาพปัจจุบัน
ปัญหา และความต้องการ การวางแผนและกำหนดทางเลือก การสร้างสื่อ เครื่องมือ และพัฒนาวิธีการ
การปฏิบัติการนิเทศภายในโรงเรียน และการประเมินผลและรายงานผล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ
ยุพิน ยืนยง (2553 : 226-228) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีเพื่อส่งเสริม
สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูเขตการศึกษา 5 อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ พบว่า ครูผู้นิเทศ
มีสมรรถนะในการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนและ
หลังการใช้รูปแบบการนิเทศ อยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการนำความรู้จากการนิเทศมาปฏิบัติ พบว่า โดยภาพรวมครูภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการนำความรู้จากการนิเทศมาปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรก คือ การพัฒนาที่งานทั้งในด้านความรู้ความคิดและด้านมนุษยสัมพันธ์ อยู่เสมอ รองลงมาคือ ความสามารถนำผลการสังเกตการสอนมาร่วมกันวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางพัฒนาการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลำดับที่สามคือ ความสามารถวางแผนการพัฒนาการสอน โดยจัดทำโครงการพัฒนาการสอนภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และลำดับสุดท้ายคือ ความสามารถดำเนินการพัฒนาผู้เรียนด้วยเทคนิควิธีได้อย่างเป็นระบบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูได้รับความรู้ในการพัฒนาที่งานทั้งในด้านความรู้ความคิดและด้านมนุษยสัมพันธ์ รวมทั้งมีความสามารถนำผลการสังเกตการณ์สอนมาร่วมกันวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางพัฒนาการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งนำมาปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ส่งผลทำให้การนำความรู้มาปฏิบัติในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประมวล พลับจ้อย (2550 : 51-52) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารงานนิเทศภายในโรงเรียนอนุบาลสุรินทร์ อำเภอทับคล้อ จังหวัดพิจิตร พบว่า การพัฒนารูปแบบการบริหารนิเทศภายในโรงเรียนอนุบาลสุรินทร์ ควรประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน คือ การสำรวจความต้องการจำเป็นของโรงเรียน การวางแผนการนิเทศ การดำเนินการปฏิบัติงาน โดยการนำความรู้จากการนิเทศมาปฏิบัติ การประมวลกระบวนการดำเนินงาน และผลผลิต และการปรับปรุงแก้ไข โดยเน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกขั้นตอนของการนิเทศภายในโรงเรียน

1.3 ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนพบว่า โดยภาพรวมครูภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสามารถในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรกคือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรกคือ การแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยความร่วมมือของเพื่อนครู รองลงมาคือ ความสามารถวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอน ลำดับที่สามคือ การนำข้อจำกัดของการทำงานมาร่วมกันกำหนดแนวทางพัฒนาโดยเพื่อนครูแบบร่วมมือกันเพื่อให้งานมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะว่าการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นโดยความร่วมมือของเพื่อนครู รวมทั้งความสามารถวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอน และมีการแก้ปัญหาโดยการให้ผู้เรียนได้รับทราบปัญหาในการอ่านของแต่ละคนและร่วมมือกันแก้ไขปัญหา จึงส่งผลทำให้สามารถแก้ปัญหาการเรียนการสอนให้อยู่ในระดับมากที่สุดได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกัลยา กุลวดี บัวโชติ (2549 : 52-54) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเอกชนในพระราชสำนัก ผลการวิจัยพบว่า การประเมินผลการนิเทศภายในโรงเรียน ได้แก่ การประเมินผลสัมฤทธิ์ของการนิเทศภายในโรงเรียน การประเมินผลความคิดเห็นและความพึงพอใจ และการสรุปผลการดำเนินการเพื่อการปรับปรุง พบว่าครูได้รับประโยชน์ คือ มองเห็นจุดเด่นและจุดด้อยในการสอนของตนเองและ

เพื่อนร่วมงาน สามารถให้คำปรึกษาซึ่งกันและกันได้ระหว่างที่ทำงาน อีกทั้งมีความเข้าใจและไว้วางใจกันมากขึ้น

2. การเปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการพัฒนา พบว่า สมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในศูนย์เครือข่ายร่อนทองมงคล มีค่าเฉลี่ยหลังการพัฒนา สูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนการพัฒนา เมื่อพิจารณาในแต่ละโรงเรียน พบว่า ทุกโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาโดยเรียงไปตามลำดับแต่ละโรงเรียน จำนวน 10 โรงเรียน คือ โรงเรียนบ้านทุ่งเชือก โรงเรียนบ้านคอนสำนัก โรงเรียนธนาคารออมสิน โรงเรียนบ้านคลองลอย โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว โรงเรียนบ้านทองมงคล โรงเรียนบ้านวังยาว โรงเรียนบ้านราษฎร์ประสงค์ โรงเรียนบ้านในลือค โรงเรียนบ้านธรรมรัตน์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูแต่ละโรงเรียนมีเทคนิคในการสอน การอ่านที่แตกต่างกัน จึงส่งผลให้สมรรถนะการอ่านของนักเรียนแต่ละโรงเรียนมีการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยูพิน ยืนยง (2553 : 228) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูเขตการศึกษา 5 อัครสังฆมณฑล กรุงเทพฯ พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีของครูผู้รับนิเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีผลการเรียนรู้สูงกว่าก่อนใช้รูปแบบการนิเทศ

4. ความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการปฏิบัติตามกระบวนการนิเทศแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ได้รวบรวมและวิเคราะห์ผลการสอนในปีที่ผ่านมา ทราบปัญหา สาเหตุและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอน ทราบจุดที่จะพัฒนาการเรียนการสอน สามารถร่วมมือกับเพื่อนครูในการพัฒนานักเรียน ทราบวิธีการที่จะพัฒนาให้สอดคล้องกับปัญหา สามารถปฏิบัติการพัฒนาตามขั้นตอนได้ถูกต้อง สามารถปฏิบัติการพัฒนาตามขั้นตอนได้ถูกต้อง สามารถพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะสูงขึ้น สามารถเขียนโครงการพัฒนาให้ตรงกับสภาพปัญหา สามารถวิเคราะห์ผลการพัฒนาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และสามารถรายงานผลการพัฒนาได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในการเข้ารับการนิเทศครั้งนี้ ทำให้ครูได้รับความเข้าใจในกระบวนการนิเทศการสอน และส่งผลทำให้ได้ทราบวิธีการที่จะพัฒนาปัญหาการสอนที่มีอยู่ให้มีการสอนที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประมวล พลับจ้อย (2550 : 51-52) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารงานนิเทศภายในโรงเรียนอนุบาลสุรินทร์ อำเภอทับคล้อ จังหวัดพิจิตร พบว่า ครูมีความคิดต่อกระบวนการนิเทศว่าการพัฒนารูปแบบการบริหารนิเทศภายในโรงเรียนอนุบาลสุรินทร์ ควรประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน คือ การสำรวจความต้องการจำเป็นของโรงเรียน การวางแผนการนิเทศการดำเนินการปฏิบัติงาน การประมวลกระบวนการดำเนินงานและผลผลิต และการปรับปรุงแก้ไข โดยเน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกขั้นตอนของการนิเทศภายในโรงเรียน

5. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย อันดับแรกคือ ครูของฉันช่วยเหลือแนะนำการเรียนของฉันเสมอ รองลงมา คือ ครูของฉันจะอธิบายเสมอไม่ว่าฉันจะตอบถูกหรือผิด ครูของฉันมีอารมณ์ดีในการสอน ครูของฉันสนใจที่จะดูแลฉันขณะทำแบบฝึกหัด ครูของฉันยกตัวอย่างให้เข้าใจอย่างชัดเจน ครูของฉันยอมรับฟังความคิดเห็นของฉัน ครูของฉันฝึกให้ฉันทำงานด้วยความคิดของตนเอง ครูของฉันอธิบายให้เข้าใจในการเรียนอย่างชัดเจน ครูของฉันให้ฉันเรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ น่าสนใจ และครูของฉันจัดกิจกรรมให้ฉันเรียนรู้อย่างสนุกสนาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูมีการเอาใจใส่กับการสอนให้กับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยการช่วยเหลือและนำเทคนิคการอ่านเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ ตลอดเวลา จึงส่งผลทำให้นักเรียนมีความเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ถัตรชัย ชัยวุฒิ (2552 : 49) ได้ศึกษาการใช้กระบวนการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในโรงเรียนอนุบาลสภาพ พบว่า คะแนนความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูหลังการใช้การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนสูงขึ้น ครูมีทัศนคติที่ดีมากต่อกระบวนการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ที่จะนำกระบวนการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้พัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนอนุบาลสภาพ และนักเรียนมีความเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน หลังจากการนิเทศการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี เห็นว่าครูมีการปฏิบัติบ่อยครั้งในทุกกิจกรรมมากกว่าร้อยละ 70 โดยให้ความช่วยเหลือแนะนำการเรียน มีอารมณ์ดีในการสอน และให้ความเอาใจใส่กับนักเรียน

6. ความคิดเห็นของผู้นิเทศที่มีต่อกระบวนการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ พบว่า การนิเทศแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพเหมาะสมกับการปฏิรูปการเรียนรู้ 2 ด้าน คือ ในด้านการจัดการเรียนการสอน ครูสามารถวิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอนได้อย่างตรงจุดทำให้กระบวนการแก้ปัญหา มีความชัดเจน โดยใช้นวัตกรรมมาช่วยแก้ปัญหาทำให้เกิดการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการจัดการเรียนการสอนในยุคปฏิรูปการศึกษาต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย สอดคล้องกับงานวิจัยของเจลิชว นัยนา (2552 : 61-62) ได้ศึกษากระบวนการนิเทศภายในของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในอำเภอแม่สรวย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 พบว่า ครูควรมีส่วนร่วมในการวางแผนการและดำเนินการนิเทศภายใน สื่อและเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศควรสอดคล้องกับสภาพการดำเนินการจัดการเรียนการสอนและควรมีการสรุปผลการนิเทศภายในทุกครั้งที่มีการดำเนินการและครูควรมีส่วนร่วมในการวางแผนการและดำเนินการนิเทศภายใน สื่อและเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศควรสอดคล้องกับสภาพการดำเนินการจัดการเรียนการสอนและควรมีการสรุปผลการนิเทศภายในทุกครั้งที่มีการดำเนินการ

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งข้อเสนอแนะเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า การนิเทศแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ สามารถช่วยเหลือแนะนำให้ครูภาษาไทยคิดหาวิธีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนได้ตามสภาพปัญหาของแต่ละโรงเรียน ดังนั้น โรงเรียนควรมีการเพิ่มเทคนิคการนิเทศแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพให้กับครูที่สอนวิชาอื่น ๆ เช่น คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ เป็นต้น

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า การนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพทำให้เกิดการนิเทศภายในอย่างเป็นระบบ ทำให้เกิดการพัฒนาคู่มือภาษาไทย ผู้บริหาร ผู้นิเทศ ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานในการสอนเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น ดังนั้นผู้บริหารและผู้นิเทศภายในโรงเรียนควรร่วมกันให้ความสำคัญ และช่วยเหลือและเป็นที่ปรึกษา รวมถึงการให้กำลังใจแก่ครูอย่างสม่ำเสมอ และควรมีการสร้างภาวะผู้นำและมนุษยสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นกับผู้เทศภายในให้มากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทดลองวิธีการนิเทศการสอนในรูปแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพกับวิชาอื่น ๆ เช่น คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการนิเทศการสอนในรูปแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพกับการนิเทศโดยผู้บริหาร เพื่อให้เกิดประสิทธิผลกับนักเรียนและครู